

Θαργηλία

Περίληψη :

Εταίρα από τη Μίλητο και μετέπειτα βασίλισσα. Έδρασε στα χρόνια των Περσικών πολέμων. Περίφημη για την ομορφιά, τη σύνδεσή της με πλήθος ισχυρών ανδρών και την πολιτική σοφία της. Ταξίδεψε στη Θεσσαλία, παντρεύτηκε τον ταγό Αντίοχο και διατήρησε την επιρροή της πολλά χρόνια μετά το θάνατό του σε όλη τη Θεσσαλία ως βασίλισσα πιθανώς της Φαρσάλου. Άσκησε φιλοπερσική πολιτική.

Τόπος και Χρόνος Γέννησης

6ος αι. π.Χ., Μίλητος

Τόπος και Χρόνος Θανάτου

5ος αι. π.Χ., Θεσσαλία (;

Κύρια Ιδιότητα

βασίλισσα

1. Βιογραφικά στοιχεία – Δράση

Η Θαργηλία διέθετε εξαιρετική ομορφιά, χάρη και ευστροφία. Συμβίωσε με πολλούς άνδρες, ενώ κατά μια εκδοχή παντρεύτηκε δεκατέσσερις φορές.¹ Ο τρόπος με τον οποίο σχετιζόταν με διάσημους άνδρες που διέθεταν δύναμη και επιρροή λέγεται ότι αποτέλεσε πρότυπο για την [Ασπασία](#), την άλλη περίφημη Μιλήσια εταίρα και παλλακίδα του Περικλή. Επιπλέον, θεωρείται ότι η Θαργηλία προώθησε την ιδέα του μηδισμού στις ελληνικές πόλεις-κράτη, καλλιεργώντας στους εραστές της συμπάθεια προς το βασιλιά των [Περσών](#).² Με τη λάμψη και την πολιτική σοφία της κατόρθωσε να ελέγχει δυνάστες και να καθορίζει την τύχη ολόκληρων πόλεων.³ Όπως και για την Ασπασία, μαρτυρείται, από αρκετά όψιμη πηγή, η ενασχόλησή της με τη φιλοσοφία.⁴

Ταξίδεψε στη Θεσσαλία επί βασιλείας Αντιόχου. Ο Αντίοχος ήταν βασιλιάς της Φαρσάλου, αλλά φαίνεται ότι κατά την άφιξη της Θαργηλίας είχε ήδη ανακηρυχθεί **ταγός** όλης της Θεσσαλίας. Η Θαργηλία παντρεύτηκε τον Αντίοχο, επέκτεινε τη φήμη και τη δύναμή της, πιθανώς συμβαδίζοντας μαζί του και τελικά τον διαδέχτηκε στην εξουσία, μετά το θάνατό του.⁵ Η Θαργηλία χαρακτηρίζεται ρητά από κάποιες πηγές ως βασίλισσα της Θεσσαλίας. Αν και μάλλον διαδέχτηκε τον Αντίοχο στο θρόνο της Φαρσάλου, δε θα πρέπει να εννοηθεί ότι έγινε και ταγός. Η «βασιλεία» της στη Θεσσαλία δεν είχε κατά πάσα πιθανότητα τη μορφή της μοναρχικής διακυβέρνησης, αλλά της διατήρησης της σεβαστής και ισχυρής θέσης που η Θαργηλία κατείχε και πριν από το θάνατο του Αντιόχου, ως σύζυγος-βασίλισσα, υπό τους διαδόχους του πλέον στην ταγεία των Αλευαδών.

Η Θαργηλία αναφέρεται ότι παρέμεινε στην εξουσία τριάντα χρόνια μετά το θάνατο του Αντιόχου.⁶ Ο αριθμός μπορεί να είναι πλασματικός, καθώς και σε άλλες διηγήσεις για βασίλισσες διαπιστώνεται η τάση να τους αποδίδεται μακρά περίοδος βασιλείας. Τα χρονικά όρια της ζωής και της βασιλείας του Αντιόχου είναι αβέβαια.⁷ Οι προτάσεις των μελετητών ωστόσο συγκλίνουν στη χρονολόγηση του θανάτου του γύρω στο 520-10 π.Χ.

Στα χρόνια της βασιλείας της η Θαργηλία φαίνεται ότι άσκησε φιλοπερσική πολιτική. Η πολιτική της αυτή πρέπει μάλλον να ιδωθεί σε συνάρτηση με τη γενικότερη τάση μηδισμού που χαρακτήριζε τους Θεσσαλούς ταγούς τα χρόνια εκείνα. Σημειώνεται χαρακτηριστικά ότι, όταν ο [Ξέρξης](#) εκστράτευσε στην Ελλάδα, η Θαργηλία τον υποδέχτηκε φιλικά και πέτυχε να μείνει το βασίλειό της αλώβητο.⁸ Η χρονολογία της υποδοχής, το 480 π.Χ., είναι και η μόνη βέβαιη σε ό,τι αφορά τη δράση της. Αν όντως βρέθηκε αρκετά χρόνια πριν από το γύρισμα του αιώνα στη Θεσσαλία και διαδέχτηκε το βασιλιά Αντίοχο γύρω στο 510 π.Χ., τα παραδιδόμενα τριάντα χρόνια βασιλείας της μας φέρνουν ακριβώς στο 480 π.Χ. Η Θαργηλία

Θαργηλία

λέγεται πως βρήκε βίαιο θάνατο από κάποιον Αργείο, τον οποίο είχε κάποτε στείλει στη φυλακή.⁹

1. Αθην. 608-9. Αντλεί από τη Συναγωγή του Ιππία (5ος αι. π.Χ.): Diels, H., *Die Fragmente der Vorsokratiker* 2 (Zürich 1985), σελ. 331-4.
2. Πλούτ., *Περ.* 24.2. Πηγή του φαίνεται ότι ήταν η Ασπασία του Αισχίνη του Σωκρατικού: Dittmar, H., *Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker. Untersuchungen und Fragmente* (Philologische Untersuchungen 21, Berlin 1912), σελ. 26, σημ. 101. Υπάρχει και η ερμηνεία ότι πρόκειται για τις πόλεις της Θεσσαλίας όπου δραστηριοποιήθηκε πολιτικά η Θαργηλία. Βλ. Ehlers, B., *Eine vorplatonische Deutung des sokratischen Eros: der Dialog Aspasia des Sokratikers Aischines* (München 1966), σελ. 54-5.
3. Ησ., βλ. λ. «Θαργηλία».
4. Λουκ., *Ευν.* 7.
5. Φιλόδοτρ., *Επιστ.* 73: Anonymus, *de mulieribus* 11 (Westermann). Αντλούν και οι δύο (όπως και ο Πλούταρχος) από την Ασπασία του Αισχίνη του Σωκρατικού, βλ. Krauss, H., *Aeschinis Socratici Reliquiae* (Leipzig 1911), σελ. 44-5: Dittmar, H., *Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker. Untersuchungen und Fragmente* (Philologische Untersuchungen 21, Berlin 1912), σελ. 27.
6. Anonymus, *de mulieribus* 11 (Westermann). Πηγή του ο Αισχίνης ο Σωκρατικός.
7. Ehlers, B., *Eine vorplatonische Deutung des sokratischen Eros: der Dialog Aspasia des Sokratikers Aischines* (München 1966), σελ. 53, σημ. 66.
8. Anonymus, *de mulieribus* 11 (Westermann). Πηγή του ο Αισχίνης ο Σωκρατικός.
9. Σούδ., βλ. λ. «Θαργηλία».

Βιβλιογραφία :

	Henry M.M., <i>Prisoner of History. Aspasia of Miletus and her Biographical Tradition</i> , Oxford University Press, Oxford 1995
	Ehlers B., <i>Eine vorplatonische Deutung des sokratischen Eros. Der Dialog "Aspasia" des Sokratikers Aischines</i> , München 1966
	Berve H., <i>Die Tyrannis bei den Griechen</i> , München 1967
	Dittmar H., <i>Aischines von Sphettos. Studien zur Literaturgeschichte der Sokratiker. Untersuchungen und Fragmente</i> , Berlin 1912, Philologische Untersuchungen 21
	Meyer E., <i>Geschichte des Altertums 3.1: Das Perserreich und die Griechen</i> , Stuttgart 1901
	Sordi M., <i>La Lega Tessala fino ad Alessandro Magno</i> , Roma 1958
	Hiller von Gaertringen F., "Thessalia", <i>RE</i> 17.1, 1936, 118

Γλωσσάριο :

	ταγός, ο
--	----------

Θαργηλία

Από το ρήμα τάσσω (=διατάσσω): ανώτατος πολιτικός ή στρατιωτικός άρχοντας της αρχαίας Θεσσαλίας. Εκλεγόταν από όλους τους Θεσσαλούς.

Πηγές

Aeschinis Socratici Reliquiae, Teubner, Leipzig 1911